“Tinc admiració pel Girona, no és on és per casualitat”

“El Girona és un equip que sempre m’ha agradat molt: tenen un ritme de joc altíssim, una bona estratègia, gana, són valents i no especulen”
“Hem tingut paciència i tranquil·litat en els mals moments i ara estem bé, però no podem parar”

Garagarza, durant una roda de premsa Foto: L’ESPORTIU.

La victòria contra el Betis per 5-0 ens va donar confiança. Els bons resultats van continuar i l’equip es va alliberar

M’identifico molt amb Quique Cárcel i amb Pablo Machín, ja que també venen del fang, com nosaltres

Director esportiu des del 2011, Fran Garagarza (Mutriku, 1969) ha conduït l’Eibar de la segona B fins a la primera divisió, categoria en la qual el club guipuscoà ja acumula quatre temporades consecutives. Sobre el Girona, Garagarza només té bones paraules i en destaca la gran feina feta fins a assolir l’ascens a l’elit i el fet d’haver-se convertit en una de les revelacions d’aquesta temporada.

Després de 16 jornades, l’Eibar és vuitè. Pinta bé, de moment.

Tenim un marge de punts que no són pocs, però la primera divisió et passa per sobre si no fas els passos adequats. Nosaltres tenim molt clar quin és el nostre objectiu i la línia a seguir. Crec que aquest any la salvació estarà en una xifra més alta que no pas el curs passat, i també l’exigència, només s’ha de veure els equips que estan en descens, amb la plantilla i els pressupostos que tenen. Com més aviat aconseguim l’objectiu, millor.

La reacció de l’equip ha estat espectacular, ja que després d’un mal inici ha sumat 13 dels últims 15 punts en joc.

És un canvi que fa dos mesos ningú hauria dit, tampoc estàvem tan malament en la majoria dels partits que perdíem, però no aconseguíem bons resultats. La victòria contra el Betis per 5-0 ens va donar confiança i, a partir de llavors, van continuar els bons resultats. La bona ratxa també va permetre a l’equip alliberar-se i l’onze va poder tenir més continuïtat. Hem tingut paciència i tranquil·litat en els moments que no eren tan bons. Sabem que estem en una mitjana de punts adient, però no podem parar.

Veient la bona dinàmica de l’Eibar, potser les vacances de Nadal arriben en un mal moment...

Jo no diria això. La visita del Girona és un partit molt marcat per a nosaltres, ja que és un equip de la nostra lliga i donar continuïtat a la bona ratxa seria molt important. Després hi haurà un descans físic i mental per als jugadors que sempre va bé, tot i que al club no pararem de treballar. Al partit del Girona li tinc molt de respecte, primer perquè el rival m’agrada molt, és un equip que té moltes coses del que també som nosaltres. Tinc un gran respecte cap al director esportiu, en Quique Cárcel, m’identifico molt amb ell i també amb el mister, en Pablo

Machín, ja que també ve del fang, com nosaltres. Tinc una gran admiració pel Girona, no és on és per casualitat.

Entrar a Europa és somiar més del compte?

L'última victòria contra el València va despertar molta eufòria, però jo el que puc explicar és què somio jo, que és ser un altre any a primera divisió; tota la resta són afegits que, si es dona el cas, òbviament seran benvinguts, però per a nosaltres mantenir-nos a primera un any més, que seria el cinquè seguit, seria increïble. Però no podem oblidar qui som, d'on venim, quina estructura tenim, quina competència tenim...

Ara els visita el Girona, setè classificat. L'ha sorprès el rendiment dels gironins?

Una mica, sí. El Girona és un club que he seguit molt perquè la segona A és una competició que analitzem a fons, és un equip que sempre m'ha agradat molt. La dificultat del Girona de tenir l'ascens a primera a la mà i que se li escapés per un segon i que després ho aconseguís més tard és de matrícula d'honor, és per analitzar-ho i alabar-ho. I ho han aconseguit amb una idea i un perfil de jugadors que s'adapta totalment a l'estil de joc. Pujar a primera sempre et genera incertesa de com rendiràs en una categoria molt exigent, però mira quins números que té el Girona, no és on és per casualitat, guanyar el Madrid ho diu tot. El Girona és un mirall en moltes coses per a l'Eibar, o almenys per a mi, i m'agrada que estigui com està, perquè diu molt dels clubs modestos.

Què destacaria més del conjunt que dirigeix Pablo Machín?

Tenen un ritme de joc altíssim, una bona estratègia, gana, i és un equip valent que no especula. Tenen els mecanismes treballats des de fa molt de temps i els nous jugadors s'estan adaptant a la perfecció. Després, en la part ofensiva, Stuani està a un nivell increïble, Portu també, sense comptar que la resta de línies de l'equip també estan bé. I el bon rendiment del Girona també diu molt de l'entrenador. Segur que serà un partit molt difícil, perquè ens enfrontarem contra un equip que jugarà una mica amb el que nosaltres també juguem.

Pel que fa a l'Eibar, ja fa quatre temporades seguides que competeix a l'elit, la qual cosa demostra que la feina està ben feta. Quin futur li veu al club?

A curt termini crec que el futur és bo i força definit. Després s'haurà de treballar en el mitjà i llarg termini, que és la meva feina més gran ara mateix.

I del planter, què me'n diu? Ha de ser difícil competir amb clubs propers com l'Athletic o la Real Sociedad.

Nosaltres a dia d'avui no tenim una estructura com la de l'Athletic, la Real o fins i tot l'Alavés, no tenim una ciutat esportiva, no tenim les mateixes instal·lacions... Però sí que tenim projectes per créixer. Els millors jugadors guipuscoans no són a l'Eibar, nosaltres treballem amb gent de casa o amb segones opcions, i això té una sèrie de dificultats, però d'altra banda tenim un filial que en dos anys va ascendir a segona B, tenim un objectiu d'arribar a tercera divisió amb un equip regional, tenim un juvenil a divisió d'honor... Hem crescut molt, però encara no ens podem equiparar amb aquests altres clubs.

El que sí que han trobat és l'estabilitat a la banqueta. Aquesta és la tercera temporada seguida de José Luis Mendilibar com a entrenador de l'Eibar.

Sí, encaixa molt amb nosaltres i nosaltres amb ell; amb la seva arribada l'equip ha obtingut bons resultat i la identitat és clara. És un tècnic que també ve del fang i que no va ser una estrella com a futbolista per poder tenir un camí planer, fins i tot va estar en equips de regional. De Mendilibar no en puc dir res que no sigui bo.

El factor Ipurua també és clau per a l'equip.

Sí, deien que Ipurua és un camp petit i que és complicat jugar-hi a futbol, però jo no hi estic d'acord. És veritat que la sensació d'afogament és més gran perquè tens la paret a prop, la tribuna, els espectadors... Però no és un terreny de joc petit i la gespa està bé. No es pot parlar de l'Eibar de la pilotada amunt i de l'autocar al darrere, perquè si fos així no seríem a primera divisió. Sí que el nostre estadi ens dona el que necessitem per sumar punts, però no crec que sigui diferent del que pugui tenir l'Athletic amb San Mamés o el Girona amb Montilivi, per posar dos exemples.

Publicat a:

Font del document:
http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1307101-tinc-admiracio-pel-girona-no-es-on-es-per-casualitat.html